Analize și opinii

Anthony Esolen: O poveste despre sărăcie și virtuți

Acum 28 seconds 1 Vizualizari 3 Timp de citire

Am cunoscut o mulțime de oameni în viața mea, din diferite clase sociale. Dar ce zic eu, acasă la noi, când eram mic, nu aveam cadă, iar „dușul” era mușțiuc de furtun într-o țeavă aflată într-o țeavă la subsol, iar dedesubt se afla o scurgere direct în pardoseala de ciment, fără pereți înconjurători. Unul dintre colegii mei de clasă trebuia să ducă ziarul la oameni, iar toți banii câștigați îi dădea părinților deoarece aveau nevoie pentru casă. Nu mi s-a părut ca fiind ceva neobișnuit.

Când mama a terminat liceul, a muncit într-o fabrică de confecții în oraș, într-un „sweatshop”, ca să-și sprijine familia, în timp ce sora sa cea mai mică, care avea șase ani, era încă la școală. Când a terminat și sora liceul, mama a fost liberă să se mărite. Dar a mai trebuit să aștepte doi ani, pentru că tata s-a înrolat în armată. În acei doi ani, și-au scris unul altuia în fiecare zi, iar el cred că a avut permisie o singură dată. Totuși, mama nu a făcut decât ceea ce făcuse mai înainte sora sa mai mare; când mama a terminat liceul, abia atunci sora ei mai mare s-a putut căsători. Cei trei băieți din familie – au fost trei băieți, apoi trei fete – munceau, de asemenea, tot timpul.

Unul dintre unchii mei aproape că a murit într-un accident de mașină când camionul în care se afla a intrat noaptea într-un copac. Se întorceau dintr-un sătuc aflat la vreo 60 de km de casă, unde lucraseră la cules

Familia tatălui meu era și mai săracă, dar același lucru s-a întâmplat și cu cei 10 copii și cu familiile lor. Dacă erau săraci se întâmpla, ca să spunem așa, ca un accident și nu reprezenta ceva fundamental pentru ei. Nu aveau obiceiurile sărăciei. Își făceau planuri pe termen lungi. Aveau o preferință de timp înaltă.

Făceau acum X pentru că își imaginau că asta le va da peste ani Y. X însemna de obicei un sacrificiu imens, sau asumarea unor riscuri.

Dar învățau, de asemenea, să facă lucruri pentru ei înșiși. Iar asta era valabil atât pentru bărbați, cât și pentru femei. Unchii mei și cei trei cumnați ai lor au hotărât într-un an că trebuie să văruiască locuințele, așa că și-au luat scările și au mers de la o casă la alta – trăiam cu toții în același oraș.

Dacă mama era bolnavă, una din mătuși ne făcea mâncare. Toată lumea muncea și toate cele șase case erau farmacie de curate, la fel cum era și casa bunicilor.

Ar trebui să ne întrebăm mereu ce virtuți sunt necesare contra sărăciei și cum să le cultivăm. Nu ne-am descurcat prea bine la acest capitol. Uităm că omul e o ființă duhovnicească, nu doar un consumator.

Autor: Anthony Esolen

Sursa: https://contramundum.ro/2024/09/16/o-poveste-despre-saracie-si-virtuti/

Despre autor

editor